

Raširiti srce

"Treba da raširimo svoje srce po meri srca Isusovog. Koliko posla! Ali to je jedino potrebno. Kada to učinimo, sve smo učinili. Svakoga ko se nađe pored nas treba da volimo kao što ga Bog voli. A budući da se nalazimo u vremenu, volimo bližnjeg jednog po jednog, ne zadržavajući u srcu ostatke osećanja prema bratu kojeg smo sreli minut ranije. U suštini to je isti Isus koga volimo u svima. Međutim, ako ostane ostatak, to znači, da smo voleli bližnjega zbog sebe ili radi njega... ne radi Isusa. I u tome je nesreća.

Naše najvažnije delo je da sačuvamo čistoću Božju i to znači da sačuvamo u srcu onakvu ljubav kakvom Isus voli. Da bi bili čisti, ne treba da se lišimo srca i prigušimo u njemu ljubav. Treba da ga raširimo prema Srcu Isusovu i volimo sve. Kao što je dovoljna jedna Sveta hostija od milijarda na zemlji, da bismo se nahranili Bogom, tako je dovoljan jedan brat – onaj koga je Božja volja stavila uz nas - da bismo bili u zajednici sa čovečanstvom, koje je mistični Isus.

Zajedništvo sa bratom jeste druga zapovest, ona koja dolazi odmah iza ljubavi prema Bogu kao njen izražaj".

Kjara Lubik, 1957.